

Сега да се върнемъ къмъ Христовата мисль. Да харчимъ пари, да изгубимъ живота си — знаемъ, но да спечелимъ живота — не знаемъ. Христосъ е дошълъ тъкмо да ни научи какъ да спечелимъ изгубения животъ. Ще развия именно тази мисль прѣдъ васъ. Христосъ казва: „Азъ съмъ животътъ“. По какво се отличава животътъ отъ другитѣ сили? Той е една сила, която строи, въздига, съединява, обединява, дава радостъ и веселие на човѣшката душа. Въ послѣдния стихъ отъ главата, която ви прочетохъ, сж важни три думи: „животъ“, „познание“ и „Богъ“. Животътъ е цѣльта, къмъ която се стремимъ, познанието е методътъ за постигането на тая цѣль, а Богъ е срѣдата или условията, отъ които можемъ да черпимъ тоя животъ. Този въпросъ има двоякъ смисль: азъ мога да развия прѣдъ васъ неговата чисто философска страна, мога да ви обясня неговия биологически произходъ, неговата физиологическа или психическа проява и т. н., но това нѣма да ви ползува, тъй както ако на единъ гладенъ човѣкъ не му дамъ хлѣбъ да яде, а почна да му разправямъ: какъ е приготвенъ хлѣбътъ, отъ какво брашно е направенъ, коя жена го е замѣсила, какъ го е пекла, какви елементи той има, какъ сж ги намѣрили химицитѣ въ лабораторията и т. н. Човѣкътъ казва: „Азъ съмъ гладенъ, дай ми да ямъ. Че жена го е мѣсила, не ми трѣбва да знамъ. Че има такива или онакива елементи, сжщо не искамъ да зная. Единственото нѣщо, което ме интересува сега, е да се нахраня, че слѣдъ това ще мога да те слушамъ да ми приказвашъ за тия работи“. Та и ние ще кажемъ сега на философа: „Не искаме да знаемъ отъ какви